Teoria hrabiego Artur Gobineau na temat faszyzmu

Faszyzm jako ideologia rozwinął się w XX wieku, głównie we Włoszech pod przywództwem Benito Mussoliniego, a później w Niemczech w formie narodowego socjalizmu Adolfa Hitlera. Faszyzm koncentrował się na ideach nacjonalizmu, autorytaryzmu, militaryzmu oraz wykluczającej tożsamości narodowej. W przeciwieństwie do bardziej „czystych" teorii rasowych Gobineau, Mussolini nie zawsze skupiał się na kwestiach rasowych, ale to niemiecki nazizm, kierowany przez Hitlera, w pełni rozwinął idee oparte na hierarchii rasowej, w których teorie Gobineau znalazły odzwierciedlenie.

Teoria hrabiego Arthura de Gobineau nie dotyczyła bezpośrednio faszyzmu, ale miała istotny wpływ na rozwój ideologii, które później zostały przez faszyzm zaadaptowane. Gobineau, francuski arystokrata i pisarz, znany jest przede wszystkim ze swojej pracy „Esej o nierówności ras ludzkich" („Essai sur l'inégalité des races humaines"), opublikowanej w latach 1853-1855. Jego poglądy miały znaczący wpływ na rozwój rasistowskich i nacjonalistycznych idei, które stały się kluczowe dla ruchów skrajnie prawicowych, w tym faszyzmu i nazizmu.

Gobineau wierzył w istnienie hierarchii ras, przy czym twierdził, że rasa aryjska (której uważał, że jest częścią) była „najwyższą" rasą, a inne rasy miały rzekomo niższą wartość intelektualną i moralną. Jego teoria opierała się na przekonaniu, że upadek cywilizacji i kultury wynikał z mieszania się ras, co prowadziło do degeneracji najdoskonalszych grup ludzi. Uważał, że czystość rasowa była kluczem do zachowania siły, innowacyjności i dominacji cywilizacyjnej.

Gobineau nie stworzył bezpośredniej ideologii faszyzmu, ale

jego rasistyczne teorie o nierówności rasowej stanowiły fundament dla późniejszych doktryn rasistowskich, w tym tych, które rozwinęły się w ramach faszyzmu i nazizmu. Jego koncepcje zostały szczególnie zaadaptowane przez nazistów, którzy uważali, że rzekoma wyższość „rasy aryjskiej” powinna być podstawą polityki państwa. Hitler i inni czołowi ideologowie III Rzeszy czerpali inspirację z poglądów Gobineau, choć nie bezpośrednio, ponieważ łączyli jego idee z innymi, bardziej specyficznymi formami nacjonalizmu i eugeniki.

Ten francuski arystokrata był pierwszym bardziej znanym pisarzem, który sformułował rasistowską filozofię dziejów. Był również twórcą nowożytnej teorii społeczeństwa opartej na koncepcji ras oraz autorem słynnego traktatu pt. „Szkice o nierówności ras ludzkich” (Essai sur l`inegalite des races humaines, 1853-1855).

Gobineau starał się odkryć coś, co było chemią ras, geologią moralną rasizmu. Snuł rozważania nad upadkiem społeczeństw ludzkich i ich kultur. Owe rozważania doprowadziły go do wniosku, iż przyczyna upadku tych społeczeństw nie tkwi w determinizmie geograficznym, ani w środowisku społecznym. Dla Gobineau jedynym czynnikiem tłumaczącym rozwój lub upadek społeczno – kulturowy jest czystość rasowa lub rodzaj aliażu rasowego danego społeczeństwa. Tylko przy takim założeniu można wyjaśnić bieg ludzkich dziejów.

Rozwój społeczeństwa jest zależny od czystości rasy i jego wrodzonych zdolności. Już w dawnych czasach nastąpił podział ludzkości na trzy podstawowe rasy: białą, żółtą i czarną. Podział ten był tylko i wyłącznie następstwem różnic w barwie skóry. Rasa biała asyryjska składała się w prawdzie z wysokich blondynów o niebieskich oczach, ale ważniejsze były, występujące u jej przedstawicieli cechy psychiczne: mała zmysłowość, wysoki stopień inteligencji, energia, talent organizowania zarówno świata wewnętrznego jak i zewnętrznego, poczucie honoru, bezinteresowność, odwaga, zmysł ładu i

harmonii. Innymi słowy rasa biała to rasa panów, urodzonych rządców, twórców i moderatorów politycznego porządku.

Z tych trzech podstawowych ras, ukształtowanych na początku dziejów i dysponujących określonymi właściwościami fizycznymi i duchowymi według Gobineau tylko rasa biała uczestniczyła w przyszłości jako czynnik tworzący wysokie formy kultury i politycznej dojrzałości.

Gobineau jako pierwszy zauważył, że historia jest historią mieszania ras. Twierdził, że jedynie Indie i Chiny zachowały czystość rasową, o czym może świadczyć niezmienność kultury i instytucji w tych krajach. Natomiast dzieje rozprzestrzeniania się i mieszania rasy aryjskiej są długie i skomplikowane. Wiodły one – według Gobineau – od podbojów na Wschodzie w odległej starożytności do procesów mających miejsce u progu współczesności. Zasługą aryjczyków było położenie fundamentów pod cywilizację semitów, a następnie stworzenie arystokratyczno – heroicznej Grecji. Biali nadali kształt wspaniałej republice rzymskiej. Ludność aryjska otworzyła też wrota do rozkwitu kultury teutońsko-germańskiej. Germanie tworzyli niegdyś czystą rasę aryjską, byli w wiekach średnich budowniczymi arystokratycznego ustroju Europy zachodniej. Potem jednak, rozszerzając swe panowanie, zmieszali się w Anglii i Skandynawii z Finami, zaś na Wschodzie ze Słowianami. Słowianie to ludy zdegenerowane, najbardziej rasowo wymieszane.

Gobineau swoją teorię mieszania się ras wykorzystał do krytyki demokracji. Kontynuując swe rozważania, Gobineau doszedł do wniosku, że mieszanie się z ludami o niższej rasie nie wyszło Germanom na dobre. Ze zmieszania się Aryjczyków z niższymi rasami tubylczymi powstała burżuazja, z niższych ras tubylczych rekrutuje się lud.

Choć Gobineau był Francuzem i nawet nie przyznawał Niemcom najwyższych właściwości rasowych, właśnie w Niemczech uzyskał wielką popularność. Przełożono jego traktat na język

niemiecki, założono stworzenie miłośników Gobineau.

Teoria hrabiego Gobineau dotycząca ras ludzkich nie była teorią faszyzmu, ale jej rasistyczne elementy miały głęboki wpływ na rozwój ideologii faszystowskich i nazistowskich. Jego praca dostarczyła intelektualnej podbudowy dla idei rasowej wyższości, która stała się centralnym elementem ideologii narodowego socjalizmu w Niemczech.

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę pisanie prac - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.